

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.6.2007
KOM(2007) 337 endelig

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om Fællesskabets holdning i AVS/EF-Ministerrådet til revisionen af
finansieringsbetingelserne i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne
(kapitel 3 i bilag II til AVS/EF-partnerskabsaftalen)**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

INDLEDNING

I AVS/EF-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000¹ og revideret i Luxembourg den 25. juni 2005² ("Cotonou-aftalen") erkender parterne, at ustabilitet i eksportindtægterne kan påvirke AVS-staternes udvikling i negativ retning og bringe virkeliggørelsen af deres udviklingsmål i fare. Der er således blevet indført en ordning for supplerende støtte ("FLEX") med henblik på at afbøde de negative virkninger af ustabilitet i eksportindtægterne, jf. artikel 68, stk. 1, i aftalen.

Forskellige metodemæssige og operationelle problemer synes imidlertid at forhindre, at FLEX-instrumentet tjener alle dets formål, og AVS-staterne fremsatte derfor i januar 2005 et forslag til ændring³. Da der ikke blev taget hensyn hertil i forbindelse med den femårige revision af Cotonou-aftalen, blev det aftalt, at Kommissionen og AVS-gruppen skulle se nærmere på forslaget senere⁴.

Kommissionen er enig i vurderingen af, at FLEX-instrumentet er behæftet med visse mangler (uden dog nødvendigvis at være enig i de løsninger, AVS-gruppen anbefaler), og det har derfor vist sig nødvendigt med en grundlæggende revision heraf for bedre at nå de mål, der er fastsat i artikel 68. Denne ændring vedrører både berettigelseskriterierne og de tekniske aspekter med henblik på at præcisere de anvendte indikatorer samt udbetalingsfristen og FLEX-fondens konjunkturregulerende art.

I overensstemmelse med artikel 100 i Cotonou-aftalen kan bilag II revideres ved AVS/EF-Ministerrådets afgørelse. I lyset heraf henstiller Kommissionen, at Rådet og medlemsstaterne bemyndiger Kommissionen til at forhandle med AVS-gruppen om en revision af samarbejdsinstrumentet FLEX.

1. FORMÅLET MED DEN FORESLÅEDE REVISION

Støtten i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne, der er omhandlet i Cotonou-aftalens artikel 68, stk. 2, har til formål at *"beskytte de socioøkonomiske reformer og politikker, der kan blive påvirket i negativ retning på grund af et fald i [eksport]indtægterne og afbøde de negative virkninger af ustabiliteten i eksportindtægterne, navnlig for så vidt angår landbrugs- og minesektoren"*.

FLEX-instrumentet har således ikke til formål direkte at kompensere for tab af eksportindtægter, men at afbøde de negative virkninger for det økonomiske potentiale og beskytte udgifterne på det sociale område.

---

¹ EFT L 317 af 15.12.2000.

² EUT L 287 af 28.10.2005.

³ Dokument AVS/85/0174/04 Rev 5 af 8.12.2005 blev forelagt Generaldirektoratet for Udvikling den 17.1.2005: Forslag til ændring af Cotonou-aftalen vedrørende FLEX.

⁴ Erklæring II til slutakten til aftalen undertegnet i Luxembourg den 25.6.2006 - Fælleserklæring om artikel 68 i Cotonou-aftalen: "AVS/EF-Ministerrådet vil i medfør af bestemmelserne i artikel 100 i Cotonou-aftalen gennemgå AVS-gruppens forslag vedrørende bilag II om kortvarige variationer i eksportindtægterne (FLEX)."

De første år, hvor FLEX-instrumentet har været anvendt, er der dukket forskellige metodemæssige og operationelle problemer op, som i væsentlig grad mindsker dets effektivitet. Det mister bl.a. sin konjunkturregulerede virkning, fordi det tager tid at iværksætte det. FLEX finansieres desuden via rammebeløb B til dækning af uforudsete udgifter⁵, hvilket i forbindelse med det 9. EUF-program skabte problemer med at få adgang til støtte fra FLEX, når midlerne under rammebeløb B var opbrugt.

De tre vigtigste elementer for at iværksætte FLEX, nemlig berettigelseskriterierne, beregningsmetoden og metoden til mobilisering af FLEX samt finansieringskilden skal følgelig grundlæggende revideres.

2. BERETTIGELSESKRITERIER

På nuværende tidspunkt er adgangen til FLEX betinget af, at to berettigelseskræterier kumulativt opfyldes; det ene vedrører udsving i eksportindtægterne og det andet dettes teoretiske indvirkning på statsunderskuddet. Der er opstået problemer med at fortolke disse to kriterier, hvilket berettiger, at de ajourføres, uden at der stilles spørgsmålstejn ved den bagvedliggende filosofi.

2.1. Udvidelse af antallet af lande, der kan nyde godt af gunstig behandling

På nuværende tidspunkt er det første FLEX-berettigelseskræterium opfyldt i følgende tilfælde⁶:

"- et fald på 10 % (2 % for de mindst udviklede AVS-stater, AVS-indlandsstaterne og -østaterne samt AVS-stater, der har gennemgået en konflikt eller en naturkatastrofe) i indtægterne fra eksport af varer i forhold til det aritmetiske gennemsnit af indtægterne i de første tre år af de første fire år forud for anvendelsesåret

eller

- et fald på 10 % (2 % for de mindst udviklede AVS-stater, AVS-indlandsstaterne og -østaterne samt AVS-stater, der har gennemgået en konflikt eller en naturkatastrofe) i indtægterne fra eksport af samtlige landbrugs- eller mineprodukter i forhold til det aritmetiske gennemsnit af indtægterne i de første tre år af de første fire år forud for anvendelsesåret for stater, hvis indtægter fra landbrugs- eller mineeksport udgør mere end 40 % af de samlede indtægter fra eksport af varer".

Ved revisionen af Cotonou-aftalen blev antallet af lande, der kan nyde godt af en gunstig behandling i tilfælde af et tab af eksportudgifter på 2 %, udvidet til også at omfatte lande, "der har gennemgået en konflikt eller en naturkatastrofe" (Cotonou-aftalens artikel 68, stk. 3).

Det foreslås at tilpasse artikel 9 i bilag II til Cotonou-aftalen, således at den afspejler udvidelsen af definitionen af lande, der opfylder berettigelseskræterierne i tilfælde af tab af eksportindtægter til 2 %, til også at omfatte lande, der har gennemgået en konflikt eller en naturkatastrofe.

---

⁵ Cotonou-aftalen, bilag IV, artikel 3, stk. 2, litra b).

⁶ Cotonou-aftalen, bilag II, artikel 9, stk. 1, litra a).

2.2. Referenceperiode

På nuværende tidspunkt omfatter den referenceperiode, der anvendes til at beregne udsving i eksportindtægterne år N-4 til N-2. Det foreslås at **medtage det sidste år forud (N-1) for anvendelsesåret (N) i referenceperioden**, da partnerlandet under alle omstændigheder skal fremsende disse oplysninger.

Da udsving er et tilbagevendende fænomen, kan referenceperioden omfatte oplysninger om den "mest afvigende" værdi og som følge heraf ikke afspejle tendensen.

Taleksempel for år N-4, N-3, N-2, N-1, N:

- 50, 53, 92, 59, **62** = *positiv tendens, men landet er berettiget til at få midler fra FLEX, da det betragtede gennemsnit (N-4, N-3, N-2) er lig med 65, og eksporten i anvendelsesåret er mindre end 98 % af dette gennemsnit.*
- 50, 53, 41, 56, **48** = *negativt udsving i forhold til tendensen, men landet er ikke berettiget til at få midler fra FLEX, da det betragtede gennemsnit (N-4, N-3, N-2) er lig med 48, og eksporten i anvendelsesåret er større end 98 % af dette gennemsnit.*

AVS-gruppen har bedt om, at der tages hensyn til en referenceperiode på 6 år, hvor den højeste og den laveste værdi udelukkes. Dette forslag tillægger strukturelle tendenser større vægt, mens instrumentet snarere har til formål at gribe ind over for kortvarige udsving i forhold til denne tendens.

Det foreslås at tilpasse artikel 9 i bilag II til Cotonou-aftalen, således at referenceperioden bliver de fire år forud for anvendelsesåret og udelukke det år fra beregningen, der havde den "mest afvigende" værdi, dvs. det år, hvor eksportindtægterne afveg mest fra gennemsnittet⁷.

2.3. Anvendt valuta

Hidtil er tab i eksportindtægter systematisk blevet beregnet i euro. Inflationen og udsvingene i de landes valutakurser, hvor valutaen er bundet til den amerikanske dollar eller en anden referencevaluta og/eller de lande, hvor det meste af handelen foregår ved brug af en anden referencevaluta end euroen, kan imidlertid have betydelig indvirkning på, om landene er støtteberettigede eller ej. F.eks. ville Saint-Lucia, hvor valutaen, østcaribisk dollar, i 30 år har haft en fast vekselkurs i forhold til den amerikanske dollar, og hvor udenrigshandelen hovedsagelig afvikles i amerikanske dollar, ikke have været støtteberettiget i 2004, hvis oplysningerne var blevet beregnet i den lokale valuta.

Det foreslås at analysere udsvingene i eksportindtægterne i den lokale valuta korrigeret for inflation (forbrugerprisindekset eller BNP-deflatoren).

Det foreslås at tilføje et stykke til den nye artikel 9a i bilag II til Cotonou-aftalen, hvori der henvises til valg af valuta.

---

⁷ For at tage det første eksempel: de gennemsnitlige eksportindtægter i år N-4/N-1 er på 63,6 og den mest afvigende værdi i forhold til gennemsnittet er værdien for år N-2. Ved at omregne gennemsnittet for år N-4, N-3 og N-1 fås der en værdi på 54, og landet er derfor logisk nok ikke berettiget til supplerende støtte fra FLEX. I det andet eksempel er gennemsnittet N-4/N-1 på 50 og den mest afvigende værdi er i år N-3, mens gennemsnittet eksklusive den mest afvigende værdi er på 53, hvilket gør landet berettiget til supplerende midler fra FLEX.

2.4. Fjernelse af det andet berettigelseskræterium

Det andet kræterium for at være berettiget til tildeling af supplerende midler vedrører "en forværring på 2 % af det forventede offentlige underskud for det pågældende år eller det efterfølgende år"⁸. For at kunne beregne den teoretiske konsekvens af et tab af eksportindtægter for statsbudgettet gr man for at forenkler tingene ud fra, at eksporten bidrager til statsbudgettet i samme omfang som til BNP. Forværringen af det offentlige underskud som følge af et tab af eksportindtægter anslås således ved brug af følgende formel:

Forværring af det offentlige underskud = værdien af tab af eksportindtægter i år N x (gennemsnitlige forhold mellem indtægter og BNP i år N-4, N-3, N-2) (fra den praktiske vejledning vedrørende FLEX 2005).

AVS-staterne har i lighed med Kommissionen i dens forslag fra 2004 sat spørgsmålstegn ved, om dette kræterium er nødvendigt. Der er flere grunde til at fjerne det:

- Det er svært at fastslå, hvilke konsekvenser tab af eksportindtægter har for statsbudgettet (og således for de midler, staten råder over for at forfølge sin udviklingspolitik). Strukturen i eksportsektoren (privat/offentlig, koncentrationsgraden osv.) og beskatningsniveauet heri varierer betydeligt fra land til land. Tab af eksportindtægter i N kan have konsekvenser for budgettet i N eller i N+1 afhængig af skattesystemet og det tidspunkt af budgetåret, hvor tabene af eksportindtægter sker. Samtidig påvirker kvaliteten af den makroøkonomiske forvaltning og kontrollen med de offentlige finanser de budgetmæssige konsekvenser af et udefra kommende chok såsom et udsving i eksportindtægterne. De reelle konsekvenser af ustabile eksportindtægter på den reelle budgetsituation varierer således betydeligt afhængig af den nationale situation, og den nuværende fremgangsmåde kan tilsyneladende virke som et incitament til en mindre streng forvaltning af de offentlige finanser.
- Den vilkårlige fastsættelse af en 2 % forværring af underskuddet giver misvisende resultater. Under disse omstændigheder er det alt andet lige sværere for et land, der har kalkuleret med et underskud, at få adgang til FLEX end et land, hvor det forventede underskud er mindre⁹.
- Oplysningerne om det forventede underskud, på grundlag af hvilket det beregnes, om et land er støtteberettiget eller ej, kan således være meget forskellige fra de endelige oplysninger.

Det foreslås derfor at fjerne det andet berettigelseskræterium i artikel 9 i bilag II til Cotonou-aftalen.

---

⁸ Cotonou-aftalen, bilag II, artikel 9, stk. 1, litra b). Underskuddet defineres i de af Kommissionen fastsatte retningslinjer som centralregeringens underskud (samlet restbeløb eksklusive gaver).

⁹ F.eks. vil et land med et forventet underskud på 2 % af BNP være støtteberettiget, hvis det vurderes, at forværringen af underskuddet som følge af et tab af eksportindtægter er lig med 0,04 % af BNP. Et land med et forventet underskud (eksklusive gaver) på 20 %, skal derimod opleve en forværring på 0,4 % af BNP for eventuelt at få adgang til FLEX. Det er således hovedsageligt de lande, der som udgangspunkt har et (skønnet) lille budgetunderskud, der er støtteberettigede.

2.5. Tilføjelse af en bestemmelse til det første berettigelseskræterium

Fjernelsen af det andet berettigelseskræterium må imidlertid ikke parallelt medføre en mangedobling af den finansielle støtte fra FLEX i form af relativt små beløb, der ikke påvirker den makroøkonomiske stabilitet og landets evne til at fortsætte sine socioøkonomiske reformer og politikker.

For at koncentrere EU's støtte på de lande, der er hårdest ramt af et tab af eksportindtægter, foreslås det at tilpasse artikel 9 i bilag II til Cotonou-aftalen for at begrænse tildelingen af støtte til situationer, hvor tabet af eksportindtægter er på over 0,7 % af BNP¹⁰.

2.6. Antal på hinanden følgende år

Det på hinanden følgende antal år, hvor et land kan få adgang til FLEX-instrumentet, er på nuværende tidspunkt på fire år¹¹.

Det foreslås at tilpasse artikel 9, stk. 2, i bilag II til Cotonou-aftalen for at mindske adgangen til FLEX til tre på hinanden følgende år og således sikre, at instrumentet fortsat er foreneligt med artikel 68 i Cotonou-aftalen, der sigter mod "kortvarige udsving i eksportindtægterne" og ikke strukturelle tendenser i nedadgående retning i eksportindtægterne.

3. BEREGNINGSMÅDE - UDLØSNING AF FINANSIEL STØTTE FRA FLEX

3.1. Budgetmæssige konsekvenser

Hvis en AVS-stat opfylder berettigelseskræterierne, er den maksimale finansielle støtte (begrænset af størrelsen af de disponible midler under rammebeløb B til det pågældende land - jf. punkt 4 nedenfor) fra FLEX på nuværende tidspunkt lig med den skønnede forværring af det forventede offentlige underskud. Da der som nævnt under punkt 2.5 er problemer med, at resultatet påvirkes, når man anvender "budgetunderskuddet" som referencepunkt, vil det være mere hensigtsmæssigt at tage hensyn til de budgetmæssige konsekvenser snarere end underskuddet. For i højere grad at koncentrere støtten fra FLEX til de lande, der er dårligst rustet i tilfælde af udsving i eksportindtægterne, navnlig lande, hvor statens indtægter eksklusive gaver er relativt beskedne, foreslås det at lægge låg på støtten til de lande, hvor disse indtægters andel af BNP er højere end gennemsnittet for AVS-staterne.

Det foreslås at tilføje en artikel 9a til bilag II til Cotonou-aftalen for derved at omformulere beregningen af støtte og begrænse den til de teoretiske budgetmæssige konsekvenser, der defineres som følger:

"Teoretisk budgetmæssig konsekvens = værdien af tabene af eksportindtægter i år N ganget med gennemsnittet af forholdet mellem "indtægter/BNP" i år N-4, N-3, N-2 og N-1 og udelukke den mest afvigende værdi og fastsætte et loft på 25 %", da de indtægter, det handler om her, er centralstatens indtægter eksklusive gaver.

---

¹⁰ Tærsklen på 0,7 % er beregnet som følger: Tab af eksportindtægter = 2 % og eksportindtægternes andel af BNP = 35 % (hvilket svarer til gennemsnittet for AVS-staterne i tidsrummet 2000-2005). Derved begunstiges de lande, hvis eksportindtægter udgør en større andel af BNP og/eller hvis eksportindtægter er meget svingende uden derved at straffe de fattigste lande, hvis skatter og andre udgifter udgør en meget lille andel af BNP.

¹¹ Cotonou-aftalen, bilag II, artikel 9, stk. 2.

Værdien af tab af eksportindtægter beregnes i den lokale valuta korrigeret for inflation som forskellen mellem indtægterne i år N og det aritmetiske gennemsnit af indtægterne i år N-4, N-3, N-2 og N-1 og udelukke den mest afvigende værdi. Værdien af tabene af eksportindtægter konverteres derefter til euro til den kurs, der finder anvendelse i år N.

3.2. Betingelserne for frigivelse af finansiel støtte

På nuværende tidspunkt sker det på meget forskellig vis afhængigt af, om det pågældende land er berettiget til budgetstøtte eller ej.

a) Lande, der får budgetstøtte

Lande, der er berettiget til budgetstøtte, får finansiel støtte i form af generel budgetstøtte for at kompensere for tab af eksportindtægter, hvilket er i overensstemmelse med målene for FLEX. Fristen for udbetalingen heraf kan dog afkortes. Der findes allerede en forskudsordning med et loft på 80 % af den potentielle finansielle støtte¹². Ordningen udnyttes på nuværende tidspunkt på utilfredsstillende vis, navnlig fordi de endelige statistiske oplysninger over eksportindtægter generelt kun varierer lidt eller slet ikke fra de foreløbige statistiske oplysninger, på grundlag af hvilke forskuddene udbetales.

Det foreslås at tilpasse artikel 10 i bilag II til Cotonou-aftalen for at sikre, at der systematisk udbetales et forskud, og at hæve forskuddets størrelse til højst 100 % af den potentielle finansielle støtte. Det vil kunne medføre følgende: Sidste frist for at anmode om støtte fra FLEX er i første halvår af år N+1, EUF-udvalget træffer afgørelse, og frigivelsen af midler sker i løbet af andet halvår samme år eller senest i begyndelsen af år N+2. Den senere tilbagebetaling af et for stort udbetalt beløb (når de endelige statistikker angiver, at tabet af eksportindtægter var mindre) vil så ske ved en tilsvarende mindskelse af det efterfølgende budgetstøttebeløb.

b) Lande, der ikke kan få budgetstøtte

For de lande, der ikke kan komme i betragtning til støtte, tilføjes beløbet til landets nationale vejledende program (NIP) til nye projekter og programmer eller supplerer eksisterende projekter og programmer. Den finansielle støtte via FLEX-ordningen til disse lande bidrager ikke direkte til den makroøkonomiske stabilisering og er ikke reelt af konjunkturregulerende art. Da det er svært at forvalte forskud til projekter, anbefales det ikke at udvide princippet om tilskud til lande, der ikke er berettiget til budgetstøtte, og det er at foretrække, at man afventer de endelige statistikker over eksportindtægterne, inden der sker en tildeling af finansiel støtte via FLEX.

Til gengæld er det nødvendigt at bestræbe sig på at anvende FLEX mere med henblik på at afbøde de negative virkninger af ustabiliteten i eksportindtægterne og således fremme en mere systematisk anvendelse af andre mekanismer såsom dem, der er omhandlet i artikel 68, stk. 5, i Cotonou-aftalen: "*Fællesskabet bevilger også støtte til markedsbaserede forsikringsordninger for AVS-stater, der søger at beskytte sig mod risikoen for udsving i eksportindtægterne.*"

---

¹² Cotonou-aftalen, bilag II, artikel 10.

Det foreslås at tilpasse artikel 9 i bilag II til Cotonou-aftalen for at tilføje en henvisning til de markedsbaserede forsikringsordninger, der har til formål at beskytte mod udsving i eksportindtægterne.

3.3. Lande uden strategidokument og særlige tilfælde

FLEX har først og fremmest til formål at *beskytte de socioøkonomiske reformer og politikker, som kan blive påvirket i negativ retning af et fald i eksportindtægterne*. Det forudsætter, at faldet i eksportindtægterne skyldes udefra kommende forhold, og at den siddende regering fører en reformpolitik, der tager sigte på at forbedre befolkningens velfærd. Med hensyn til "særlige" tilfælde (f.eks. lande, hvis strategidokument ikke er undertegnet, og lande, der er omfattet af hensigtsmæssige foranstaltninger, jf. artikel 96 og 97 i Cotonou-aftalen) kontrolleres disse forhold ikke nødvendigvis. Adgangen til FLEX-ordningen bør ske på en måde, der er forenelig med Rådets vurdering af den politiske situation.

Det foreslås derfor systematisk at tage hensyn til FLEX, når Rådet beslutter, at der skal træffes hensigtsmæssige foranstaltninger over for partnerlande inden for rammerne af den politiske dialog, der er omhandlet i Cotonou-aftalen.

4. INDFØRELSE AF ET FLEX-RAMMEBELØB

Det forhold, at den finansielle støtte via FLEX var begrænset af størrelsen af midlerne under rammebeløb B og deres disponibilitet, havde tidligere betydelige konsekvenser for støtten omfang. I anvendelsesåret 2004 blev der således kun udbetalt 10,6 mio. EUR ud af et samlet potentielt beløb på 193,6 mio. EUR. Den gennemsnitlige dækningsgrad for potentielle behov var på 21,5 % i 2003-2005 med et maksimum på 28 % i 2003 (dvs. der blev udbetalt 81,5 mio. EUR).

Som følge af revisionen af Cotonou-aftalen er det nu muligt at tilføre midler til rammebeløb B afhængigt af de "nye behov"¹³. Reserverne under det 10. EUF-program til nationalt samarbejde tillader imidlertid ikke fuldt ud at dække FLEX-behovene op til de teoretisk maksimale budgetkonsekvenser (jf. punkt 3.1)¹⁴. Det medfører, at det er nødvendigt at finde et objektivt og gennemsigtigt standardmiddel til at begrænse den del af midlerne under rammebeløb B, der går til FLEX-ordningen.

Den foreslåede løsning består i at fastsætte et årligt maksimumsbeløb til FLEX-ordningen for alle AVS-stater, således som det blev foreslået inden for rammerne af den revision, der skete ved afslutningen af anvendelsesårene 2005 og 2006. I lyset af, at der er disponible reserver under rammebeløb B under det 10. EUF-program, foreslås det ikke at øge disponibiliteten af FLEX-midlerne inden for rammerne af det 10. EUF-program for meget.

---

¹³ Cotonou-aftalen, bilag IV, artikel 3, stk. 5.

¹⁴ I forbindelse med det 10. EUF-program blev det besluttet at afsætte 1,8 mia. EUR til rammebeløb B til dækning af uforudsete udgifter. Denne reserve skal bl.a. gøre det muligt at finansiere behovene til humanitær bistand og nødhjælp (omfattet af artikel 72-73 i Cotonou-aftalen, herunder støtte til lande, der er ved at komme ud af en krisesituation, og hvis strategidokument ikke er undertegnet), bidragene til gældssaneringsinitiativer og FLEX-ordningen. Behovene til supplerende humanitær hjælp og nødhjælp via budgetstøtte skønnes at være på 150-200 mio. EUR/år på grundlag af en ekstrapolering af de aktioner, der blev finansieret i medfør af det 9. EUF-program. Det disponible restbeløb til FLEX er således ikke tilstrækkeligt stort til at dække alle potentielle behov, der skønnes at være på ca. 200 mio. EUR.

For at tage hensyn til udsvingene fra det ene år til det andet foreslås det at afsætte et grundlæggende rammebeløb på 80 mio. EUR til FLEX, der kan forhøjes til højst 100 mio. EUR i tilfælde af, at de potentielle beløb bliver usædvanligt store, og dækningsgraden falder ned under 33 % af de potentielle beløb. Dette rammebeløb svarer til ca. 35-45 % af de skønnede reelle behov i løbet af de seneste tre år, dvs. en procentsats tæt på dækningsgraden for de skønnede udgifter til reformen af Fællesskabets sukkermarked for AVS-lande, der har undertegnet sukkerprotokollen, og tæt på det maksimale beløb, der blev afsat til FLEX under det 9. EUF-program.

Hvis det potentielle beløb til FLEX er større end det årligt afsatte beløb, vil lande få finansiel støtte via FLEX i forhold til, om de er potentielt støtteberettigede. For ikke at bremse hele processen er det hensigten i løbet af år N+1 på grundlag af foreløbige statistikker at give meddelelse om størrelsen af beløbet til lande, der er berettiget til budgetstøtte, som hurtigt kan udbetales (se punkt 3.3 ovenfor). For så vidt angår de øvrige lande vil det beløb, der gives meddelelse om, være baseret på endelige statistikker.

Det foreslås at tilføje et stykke til den nye artikel 9a i bilag II til Cotonou-aftalen, hvori princippet om indførelse af et samlet årligt FLEX-rammebeløb og princippet om tildeling i forhold til behovene fastsættes.

Kommissionen foreslår derfor, at Rådet vedtager vedlagte afgørelse.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Fællesskabets holdning i AVS/EF-Ministerrådet til revisionen af finansieringsbetingelserne i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne (kapitel 3 i bilag II til AVS/EF-partnerskabsaftalen)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 300, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til AVS/EF-partnerskabsaftalen undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000¹ og ændret i Luxembourg den 25. juni 2005² ("AVS/EF-partnerskabsaftalen"),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 100 i AVS/EF-partnerskabsaftalen er fastsat, at bilag II, III, IV og VI kan revideres, tilpasses og/eller ændres ved AVS/EF-Ministerrådets afgørelse efter henstilling fra AVS/EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering.
- (2) I artikel 11 i kapitel 3 i bilag II til Cotonou-aftalen fastsættes det, at bestemmelserne i nævnte kapitel skal tages op til fornyet overvejelse senest efter to års anvendelse og derefter på anmodning af en af parterne.
- (3) Den støtteordning, der skal afbøde de negative virkninger af ustabilitet i eksportindtægterne blev ændret første gang ved AVS/EF-Ministerrådets afgørelse af 30. juni 2004³.
- (4) Ved undertegnelsen i Luxembourg den 25. juni 2005 af revisionen af aftalen om AVS/EF-partnerskabet afgav parterne en fælleserklæring, hvori følgende blev præciseret: "AVS/EF-Ministerrådet vil i medfør af bestemmelserne i artikel 100 i Cotonou-aftalen gennemgå AVS-gruppens forslag vedrørende bilag II om kortvarige variationer i eksportindtægterne"⁴.
- (5) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge Fællesskabets holdning i AVS/EF-Ministerrådet vedrørende revisionen af kapitel 3 i bilag II til AVS/EF-partnerskabsaftalen om finansiering i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne -

---

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

² EUT L 287 af 28.10.2005, s. 1.

³ EUT L 297 af 22.9.2004, s. 18.

⁴ Erklæring II, fælleserklæring om artikel 68 i Cotonou-aftalen, EUT L 287 af 28.10.2005, s. 37.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Fællesskabet vedtager sin holdning i AVS/EF-Ministerrådet til revisionen af finansieringsbetingelserne i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne på grundlag af vedlagte udkast til AVS/EF-Ministerrådets afgørelse.

Mindre ændringer af udkastet til afgørelse kan vedtages, uden at der er behov for en ny rådsafgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Udkast til

AVS/EF-MINISTERRÅDETS AFGØRELSE

om revision af finansieringsbetingelserne i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne (kapitel 3 i bilag II til AVS/EF-partnerskabsaftalen)

AVS/EF-MINISTERRÅDET HAR -

under henvisning til AVS/EF-partnerskabsaftalen undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000¹ og revideret i Luxembourg den 25. juni 2005² ("AVS/EF-partnerskabsaftalen"), særlig artikel 100, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De lande, der har undertegnet AVS/EF-partnerskabsaftalen, erkender, at ustabilitet i eksportindtægterne kan påvirke AVS-landenes udvikling i negativ retning, og de har derfor indført en ordning for supplerende støtte med henblik på at afbøde de negative virkninger af ustabilitet i eksportindtægterne, også i landbrugs- og minesektoren, og bekræfter, at formålet med støtten er at beskytte de socioøkonomiske reformer og politikker, som kan blive påvirket i negativ retning af et fald i eksportindtægterne, og at afbøde de negative virkninger af ustabiliteten i eksportindtægterne, navnlig for så vidt angår landbrugs- og mineprodukter³.
- (2) I overensstemmelse med artikel 11 i bilag II til AVS/EF-partnerskabsaftalen tages bestemmelserne i kapitel 3 i dette bilag om finansiering af kortvarige variationer i eksportindtægterne op til fornyet overvejelse senest efter to års anvendelse og derefter på anmodning af en af parterne.
- (3) Den støtteordning, der skal afbøde de negative virkninger af ustabilitet i eksportindtægterne blev ændret først gang ved AVS/EF-Ministerrådets afgørelse af 30. juni 2004⁴.
- (4) Ved undertegnelsen i Luxembourg den 25. juni 2005 af revisionen af aftalen om AVS/EF-partnerskabet afgav parterne en fælleserklæring, hvori følgende blev præciseret: "AVS/EF-Ministerrådet vil i medfør af bestemmelserne i artikel 100 i Cotonou-aftalen gennemgå AVS-gruppens forslag vedrørende bilag II om kortvarige variationer i eksportindtægterne"⁵.

---

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

² EUT L 287 af 28.10.2005, s. 1.

³ AVS/EF-partnerskabsaftalen, artikel 68.

⁴ EUT L 297 af 22.9.2004, s. 18.

⁵ Erklæring II, fælleserklæring om artikel 68 i Cotonou-aftalen, EUT L 287 af 28.10.2005, s. 37.

- (5) Det er hensigtsmæssigt at forbedre den måde, hvorpå ordningen for finansiering af kortvarige udsving i eksportindtægterne fungerer, således at den i højere grad tjener sit formål -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kapitel 3 i bilag II til AVS/EF-partnerskabsaftalen ændres som følger:

1. Artikel 9, stk. 1, affattes således:

"Berettigelseskriterier

1. Berettigelse til supplerende midler forligger ved:

- et fald på 10 % (2 % for de mindst udviklede AVS-stater, AVS-indlandsstaterne og østaterne samt AVS-stater, der har gennemgået en konflikt eller en naturkatastrofe) i indtægterne fra eksport af varer i forhold til det aritmetiske gennemsnit af indtægterne fire år forud for anvendelsesåret, idet den mest afvigende værdi udelukkes

eller

- et fald på 10 % (2 % for de mindst udviklede AVS-stater, AVS-indlandsstaterne og østaterne samt AVS-stater, der har gennemgået en konflikt eller en naturkatastrofe) af indtægterne fra eksport af samtlige landbrugs- eller mineprodukter i forhold til det aritmetiske gennemsnit af indtægterne fire år forud for anvendelsesåret, idet den mest afvigende værdi udelukkes for stater, hvis indtægter fra landbrugs- eller mineeksport udgør mere end 40 % af de samlede indtægter fra eksport af varer.

2. Artikel 9, stk. 2, affattes således:

"2. Tabet i eksportindtægterne som defineret i stk. 1 skal være over eller lig med 0,7 % af BNP, for at retten til supplerende støtte kan gøres gældende. Retten til supplerende støtte er begrænset til tre på hinanden følgende år."

3. Artikel 9, stk. 3, affattes således:

"3. De supplerende midler skal figurere i den pågældende stats statsregnskaber. De anvendes i overensstemmelse med programmeringsreglerne og -metoderne, herunder de specifikke bestemmelser i bilag IV (gennemførelses- og forvaltningsprocedurer) på grundlag af på forhånd indgåede aftaler mellem Fællesskabet og den pågældende AVS-stat i året efter anvendelsesåret. Efter aftale mellem parterne kan midlerne benyttes til at finansiere programmer, der er medtaget på statsbudgettet. En del af de supplerende midler kan dog også afsættes til bestemte sektorer, bl.a. for at udvikle markedsbaserede forsikringsordninger med henblik på at beskytte sig mod udsving i eksportindtægterne."

4. Der tilføjes en artikel 9a i kapitel 3 i bilag II:

"Artikel 9a

1. Størrelsen af den supplerende finansielle støtte er lig med tabet af eksportindtægter ganget med det aritmetiske gennemsnit af forholdet mellem statens indtægter og bruttonationalproduktet i de fire år forud for anvendelsesåret, idet den mest afvigende værdi udelukkes, og der fastsættes et loft på 25 %."
2. Det er Kommissionen, der foretager analysen af AVS-staternes oplysninger for at afgøre, om de er støtteberettigede, og fastsætte størrelsen af den supplerende støtte, jf. artikel 9, i den lokale valuta korrigeret for inflation. Den udregner derefter størrelsen af den potentielle supplerende finansielle støtte i euro i overensstemmelse med sine procedurer.
3. Kommissionen fastsætter inden for finansieringsrammen for finansiering af nationale vejledende programmer hvert år et rammebeløb til støtte i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne, som omfatter alle AVS-stater. Hvis størrelsen af den finansielle støtte, der er beregnet på grundlag af kriterierne i artikel 9, overstiger førnævnte rammebeløb, vil hver AVS-stats andel blive fastsat i forhold til størrelsen af den potentielle supplerende finansielle støtte udtrykt i euro."

5. Artikel 10 affattes således:

"Ordningen for tildeling af supplerende midler skal give mulighed for udbetaling af forskud for at dække eventuelle forsinkelser ved fremskaffelsen af samlede handelsstatistikker og for at sikre, at de pågældende midler kan indgå i budgettet for det andet år efter anvendelsesåret. Forskud er forbeholdt stater, hvor den finansielle støtte i medfør af FLEX kan ydes som generel budgetstøtte. Forskud tilvejebringes på grundlag af foreløbige eksportstatistikker, der udarbejdes af regeringen og fremsendes til Kommissionen. Forskud kan højst udgøre 100 % af de anslåede supplerende midler for ansøgningsåret. De således tilvejebragte beløb reguleres i lyset af de endelige konsoliderede eksportstatistikker. Disse statistikker skal fremsendes senest den 31. december det andet år efter anvendelsesåret."

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i

*På vegne af AVS/EF-Ministerrådet
Formand*